

[Socialministeren]

Instituttet har endvidere i forbindelse med kritikken af den langsommelige sagsbehandling oplyst, at alene offentliggørelsen af resultaterne fra den sidste interviewing i 1976/77 har været længe undervejs. Dette skyldes, at ressourcerne måtte sættes ind på højere prioriterede uddannelsesanalyser, nemlig om voksenuddannelse (offentliggjort 1978) og efg-uddannelserne (offentliggjort 1980). I øvrigt har materialet undervejs været stillet til rådighed for undervisningsministeriet, bl. a. ved udarbejdelse af helhedsplanen for de videregående uddannelser, og for det centrale uddannelsesråd. Aktuelle resultater har dermed fundet anvendelse i den centrale planlægning. Dertil kommer, at de vigtigste hovedtal fra den sidste interviewing i øvrigt blev offentliggjort for 1 år siden i Danmarks Statistiks og socialforskningsinstituttets publikation: »Levevilkår i Danmark«.

Socialforskningsinstituttet har dernæst oplyst, at instituttet altid har et så stort antal opgaver i gang, at alle ressourcer er udnyttet, for tiden således i alt 31 forskningsopgaver. Foruden sygdom og medarbejderafgang kan anmodninger fra ministerier og kommuner om hastende nye undersøgelser medføre ændringer i de oprindelige tidsplaner, og det må altid være et skøn baseret på en afvejning af de forskellige hensyn, der afgør, hvilke opgaver der skal have fortrin.

Instituttet har endelig oplyst, at der i 1980 er udgivet 8 publikationer, 1 studie, 5 meddelelser og 1 pjece, i alt 3.049 sider, foruden udsendelse 4 gange årligt af SFI-nyt. I 1981 vil antallet af udgivelser blive lidt større. Det understreges, at antallet af udgivelser ikke alene må tages som mål for produktionen, men at socialforskningsinstituttet på den anden side er opmærksom på betydningen af, at resultaterne kommer hurtigt frem.

På denne baggrund finder jeg ikke anledning til at iværksætte en undersøgelse af produktiviteten inden for socialforskningsinstituttet. Ministeriets repræsentant i socialforskningsrådet, der bl. a. skal godkende instituttets arbejdsplaner, vil i øvrigt fortsat følge socialforskningsinstituttets virksomhed og herunder instituttets politik i forbindelse med offentliggørelse af dets undersøgelser. De forhold, som er rejst i spørgsmålet, vil indgå i drøftelserne i rådet.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (13/8 81) af:

Poulsgaard (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at folkebibliotekerne kan gøres delvis selv bærende, hvis en ubetydelig afgift pr. udlån – under prisen pr. cigaret – bliver indført?«

Begrundelse

I en artikel i Berlingske Tidende den 10. august 1981 skriver museumsinspektør Chr. Waagepetersen, at en ubetydelig afgift under prisen på en cigaret pr. udlån ville gøre bibliotekerne delvis selv bærende, og da cigaretterne nu nærmer sig en pris på 1 kr. pr. stk., ville en udlånsafgift på dette beløb være ganske passende.

Sidst en biblioteksafgift blev foreslået, rejste der sig et ramaskrig, men det kan jo ikke nytte, at ingen vil spare, når nu landets økonomiske situation er, som den er.

Besvarelse (21/8 81):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Folkebibliotekernes samlede udgifter er budgetteret til 1.291 mill. kr. i 1981. I 1980 blev der udlånt 85 mill. kr. bøger, plader og bånd. En afgift på 1 kr. pr. udlån ville altså i sig selv kun dække 6–7 pct. af bibliotekernes samlede omkostninger. Men da en afgift vil kræve stærkt øgede administrationsomkostninger, vil forslaget ikke medvirke til at gøre bibliotekerne selv bærende, men snarere belaste bibliotekernes økonomi. Derudover må indførelse af en afgift forventes at medføre et fald i udlånet, hvilket ikke er ønskeligt.

Det er regeringens principielle opfattelse, at de offentlige biblioteker, både folkebiblioteker og forskningsbiblioteker, hører til de samfundsgoder, der må finansieres helt af offentlige midler og stå vederlagsfrit til rådighed for enhver.

Men som bekendt er også folkebibliotekerne underkastet den almindelige begrænsning af væksten i de offentlige udgifter. Den generelle stramning i de kommunale udgifter medførte allerede i 1980 en opbremsning i folkebibliotekernes ressourceforbrug, og kulturministeriets cirkulære af 24. juni 1980 om en dæmpning af folkebibliotekernes udgifter har medført, at de budgetterede driftsudgifter